

Άμεση δημοκρατία των τριών

Η δημοκρατία συνεχίζει να νοεί στον τόπο που δημιουργήθηκε. Αυτό είναι το αβίαστο συμπέρασμα ενός ψυχρού παραπρηπτή που προσπαθεί να δει με αντικειμενικότητα τα πράγματα. Και δεν αναφερόμαστε μόνο στον εξόφθαλμο πγεμονικό, καθοριστικό κι εποπτικό ρόλο που παίζει ο τρόικα, αλλά στον τρόπο με τον οποίο συμπεριφέρονται τα κόμματα κι οι πολιτικοί αρχηγοί, οι υποτιθέμενοι θεματοφύλακες του συστήματος.

Χαρακτηριστικό είναι ότι σε όσα έχουν σχέση με τα νέα μέτρα και τις «διαπραγματεύσεις» με την τρόικα απουσιάζει πλήρως η συμμετοχή όχι μόνο των βουλευτών, των κομμάτων και των κοινωνικών ομάδων, αλλά και αυτής της ίδιας της κυβέρνησης. Ουσιαστικά όλα κρίνονται στις συναντήσεις των αρχηγών των τριών κομμάτων που συμμετέχουν στην κυβέρνηση, οι οποίες είναι τακτικές κι έχουν υποκαταστήσει κάθε άλλο όργανο και λειτουργία. Με τον τρόπο αυτό παραμερίζονται κάτι... ενοχλητικές συνήθειες, όπως το Υπουργικό Συμβούλιο, η συζήτηση στη Βουλή, η ενημέρωση των υπόλοιπων κομμάτων κ.ο.κ. Αυτά τα αυτονότα γίνονται κατόπιν εορτής (ή μάλλον κηδείας). Και μάλιστα με μορφή ανακοίνωσης αυτών που έχουν αποφασισθεί κι όχι υπό το πρίσμα του δημιουργικού διαλόγου.

Τις ειλημένες αποφάσεις καλούνται στη συνέχεια να υπερψηφίσουν οι βουλευτές, σε ψηφοφορίες κατά τις οποίες οι αρχηγοί επικαλούνται ζήτημα κομματικής πειθαρχίας (κάτι που ουσιαστικά είναι απολίτικο, ανθίθικο κι αντισυνταγματικό). Ετσι, ξεμπερδεύουν με τα... διαδικαστικά καθώς η κυβέρνηση αποτελεί καθαρά πια μία επίφαση εξουσίας. Ουσιαστικά αποφασίζουν οι τρεις (της τρόικας) κι επιβεβαιώνουν οι άλλοι τρεις (πολιτικοί αρχηγοί), οι οποίοι στη συνέχεια ενημερώνουν και τους υπόλοιπους. Είναι κι αυτό ένα είδος άμεσης δημοκρατίας. Των τριών...

Ο παπάς

Παλιά παίζανε τον παπά. Εδώ παπάς, εκεί παπάς, που είναι ο παπάς; Τώρα τον ρόλο του παπά έχει αναλάβει η τρόικα κι η περίφημη έκθεσή της. Εδώ η τρόικα, εκεί η έκθεση, που είναι η δύση; Αυτό το γιατίτακι παρακολουθούμε τελευταία, καθώς ξαφνικά οι εταίροι (κι οι εταίρες) συμπόνεσαν την Ελλάδα και τις θυσίες του ελληνικού λαού και διάκεινται φιλικά προσκείμενοι πλέον. Όμως, δεν μπορούν να κάνουν και πολλά οι καπμένοι, καθώς αναμένουν την έκθεση του... παπά, δηλαδή της τρόικας. Τώρα, τι θα αποφανθεί αυτή η έκθεση είναι... άλλου παπά ευαγγέλιο.

Μεταστροφή

Ποιοι είναι οι λόγοι της μεταστροφής των εταίρων το τελευταίο διάστημα στα σχόλιά τους για την Ελλάδα; Μήπως η απειλή από το κόστος ενδεχόμενης εξόδου από το ευρώ; Ο φόβος για χρεοκοπία και κατάρρευση του κοινωνικού και πολιτικού ιστού της Ελλάδας; Η μήπως πρόκειται για μικρή ανταμοιβή στην καλή διαγωγή της κυβέρνησης Σαμαρά; Λέτε να είναι η μοναδική ρεαλιστική επιλογή, καθώς αν βουλιάζει αυτή η κυβέρνηση θα βουλιάζουν και τα μνημόνια;

Όπως και νά 'χει ένα πράγμα αποκαλύπτει αυτή η ιστορία. Ότι οι ρητορείς, οι δηλώσεις και τα διάφορα σχόλια υπαγορεύονται όχι από την πραγματικότητα αλλά από τις πολι-

τικές σκοπιμότητες που υποκύπτονται. Όλα τα άλλα είναι - όπως τα περισσότερα στην πολιτική σκηνή - ένα παιχνίδι δηλώσεων κι εντυπώσεων για να έχουμε κι εμείς να ασχολούμαστε κι να γράφουμε κι εσείς να τα διαβάζετε κι να ανπουσκείτε...

Η πραγματική μεταστροφή, όμως, θα γίνει όταν ο σύγχρονος πολίτης ξεφύγει από αυτές τις παγίδες του πολιτικού και μιντιοκρατικού κόσμου.

Κατάρρευση

Τα ασφαλιστικά ταμεία έχουν καταρρεύσει σχεδόν πλήρως στην Ελλάδα. Αν αναλογισθεί κανείς ότι έρχονται απολύτεις κι οικειοθελείς αποχωρήσεις από το Δημόσιο, η ζημιά από

την απώλεια των εισφορών και της καταβολής των εφάπαξ σχεδόν υποσκελίζει τα έσοδα που προβλέπονται από την περικοπή των συντάξεων. Αν προστεθεί κι π. επιμήκυνση του χρόνου συνταξιοδότησης η καμπάνα έχει αρχίσει ήδη να χτυπά και για τα ταμεία και για την κοινωνία. Κάτι που εντοπίσθηκε και στο άτυπο Eurogroup της Λευκωσίας την περασμένη Παρασκευή.

Ψήσιμο

Άλλωστε, είναι υπαρκτός ο κίνδυνος κατάρρευσης της κυβέρνησης Σαμαρά, υπό το βάρος των νέων μέτρων. Όπως είναι υπαρκτότατο το ενδεχόμενο να καταψηφιστούν τα νέα μέτρα από βουλευτές κομμάτων που στηρίζουν την κυβέρνηση. Πιθανότατα γι' αυτόν τον λόγο «ψήνονται» τόσο πολύ τα νέα μέτρα κα... ξεφουρνίζονται με τρόπο.

Σκεπτικισμός

Είκοσι χρόνια συμπληρώνονται από την πημέρα (20 Σεπτεμβρίου 1992) που οι Γάλλοι πολίτες επικύρωσαν τη Συνθήκη του Μάαστριχτ με την οριακή πλειοψηφία του 51%. Σήμερα, μόνο το 36% θα ψήφιζε θετικά, αποδεικνύοντας ότι ο ευρωσκεπτικισμός κι ο αμφισβήτηση του οικοδομήματος είναι διάχυτη στις κοινωνίες ακόμα και των μεγάλων (κι ιδρυτικών) κρατών της Ε.Ε. Και που να είχαν γνωρισθεί με την... τρόικα...

Υπογραφές

Έχουνη την κίνηση των Ανεξάρτητων Ελλήνων να ξεκινήσουν τη συλλογή υπογραφών για να εξετασθεί η είσοδος της Ελλάδας στο μνημόνιο. Σήμερα, αυτοί που θέλουν να υπογράψουν ανάλογο αίτημα είναι συντριπτικά περισσότεροι από την εκλογική δύναμη του κόμματος, το οποίο μόνο ενισχυμένο (πολιτικά κι επικοινωνιακά) μπορεί να βγει από αυτήν την πρωτοβουλία. Κι από ότι βλέπουμε, τα αντιψημονιακά κόμματα εντείνουν τις αντιδράσεις τους, καθώς οι δύο αλλεπάλληλες εκλογικές αναμετρήσεις κατέδειξαν ότι η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού είναι αντίθετη με το μνημόνιο.

Σαν παλιό σινεμά

Η εικονική πραγματικότητα είναι επώδυνη όταν γίνεται πραγματική εικόνα. Αυτό συμβαίνει και με την ταινία που έχει ξεσκόψει τους μιωμεθανούς, καθώς το θροσκευτικό νέφος παντρεύεται την κινηματογραφική ομίχλη. Η πλάνη ζευγαρώνει με την εξαπάτηση και το αποτέλεσμα είναι εκρηκτικό. Πάντοτε τις εξελίξεις της φέρνουν όσοι βρίσκονται στο μέσο και δέχονται τις πιέσεις από τα άκρα.

Στα γρήγορα

- Παντού πηγαίνει ο Αντώνης Σαμαράς. Στο Βερολίνο, στο Παρίσι, στο Μέγαρο Μαξίμου. Μόνο στη Βουλή δεν λέει να κατηφορίσει, καθώς έχει να πάει από τότε που ορκίσθηκε πρωθυπουργός!
- Τι περιλαμβάνουν τα νέα οικονομικά μέτρα; Άρες μάρες και... Στονράρες!
- Δικαστές, γιατροί κι δάσκαλοι βγήκαν στο πεζοδρόμιο μαζί με τους υπόλοιπους ταλαιπωρημένους Έλληνες. Εντυχώς, δηλαδή, που συμμετέχει στην κυβέρνηση κι ο Φώτης Κουβέλης, για να μείνει η «κοινωνία όρθια»...
- Τι θα πει επιμήκυνση; Να ψηφίζεις τον Σαμαρά και να σου προκύπτει μαζί του κι ο Βενιζέλος με τον Κουβέλη...

ΑΝΓΚΕΛΑ ΜΕΡΚΕΛ**ΕΙΠΕ:**

Ματώνει η καρδιά όταν βλέπει κανείς τους ανθρώπους που υποφέρουν (στην Ελλάδα).

ΔΕΝ ΕΙΠΕ:

Εγώ όμως είμαι μακριά κι να τους βλέπω...

Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ**ΕΙΠΕ:**

Ποτέ δεν ζήτησα αλεξίσφαιρο κι αλεξίβομβο αυτοκίνητο.

ΔΕΝ ΕΙΠΕ:

Εγώ απλά ένα μνημόνιο υπέγραψα...

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ**ΕΙΠΕ:**

Χρεοκοπίσαμε δύο φορές κι το πανηγυρίσαμε.

ΔΕΝ ΕΙΠΕ:

Την τρίτη φορά θα το κάψουμε!